

त्वदोष (त्वच् + दोष) m. Hautkrankheit, Hautausschlag सु०. 1,171, 14. MBu. 5,5064. Verz. d. B. H. No. 949. Ind. St. 4,3,2.

त्वदोषापह्ना (त्व० + षपह्ना) f. *Vernonia anthelmintica* (Hautausschläge vertreibend) RĀGĀN. im ÇKDR.

त्वदोषारि (त्व० + षरि) m. ein best. Knollengewächs (Feind der Hautausschläge so v. a. ein Mittel gegen H.), = कृस्तिकन्द RĀGĀN. im ÇKDR.

त्वदोषिन् (von त्वदोष) adj. mit einer Hautkrankheit, mit einem Hautausschläge behaftet MBu. 5,5036. ऽदोषिणी Ind. St. 1,118.

त्वग्मेद (त्वच् + मेद) m. das Aufspringen der Haut सु०. 1,231,13.

त्वग्मेदक (त्वच् + मेदक) adj. der einem Andern die Haut ritzt M. 8,284.

त्वग्वत् (von त्वच्) adj. mit einer Haut, mit einer Rinde versehen P. 5,3,65, Sch. 6,4,163, Sch.

त्वक्कर (त्वम् + 1. कर) Jmd dutzen: गुरु त्वक्कृत्य JĀGĀN. 3,292.

त्वक्कार (von त्वक्कर) m. das Dutzen: (उक्ता) त्वक्कारं च गरीयसः M. 11,204.

त्वङ्, त्वङ्गति galoppiren, springen, hüpfen (गति, कम्पने) Dhātup. 3, 42,43. त्वङ्गुरंगसंघातचुरायाङ्गनखनता (भूमि) Kath's. 18,7. त्वङ्गद्वय-
ह्मणोश्चतुषोः Daçak. 132,4.

त्वञ्जय (von त्वच्) adj. aus Haut gemacht u. s. w. P. 8,4,45, VArtt., Sch. Siddh. K. zu P. 4,3,144.

त्वञ्जल (त्वच् + मल) n. die Haare am Körper H. ç. 127.

1. त्वच् f. UṆĀDIS. 2,63. 1) Haut (des Menschen, der Schlange u. s. w.), Fell (der Ziege, Kuh u. s. w.). AK. 2,6,2,13. Trik. 3,3,76. H. 619. 630. an. 1,17. MED. K. 6. AV. 1,24,2. त्वचे त्रूपायं संदशे प्रतीचीनाय ते नमः 41,2,5. RV. 10,87,5. मास्य त्वचं चिलिषो मा शरीरम् 16,1. अर्द्धिर्न नृणांमतिं सर्पति त्वचम् 9,86,44. ÇAT. Br. 2,3,4,6. AV. 9,4,14. 3,4. VS. 13,50. या कृ वा इयं गोस्त्वक्पुरुषे कैषाय ऋस ÇAT. Br. 3,1,2,13. 4,3,4, 26. 12,9,4,2. सर्वेषां स्पर्शानां त्वगोकायनम् 14,5,4,11. 6,2,26. 9,30,31. इन्द्रियं स्पर्शप्राक्तं त्वक्सर्वशरीरवर्ति TARKAS. 9. त्वगिन्द्रियमात्रप्राक्तो गुणः स्पर्शः 14. SĀMĀHJAK. 26. M. 2,90. एकधास्य त्वचमाच्छतात् AIT. Br. 2,6. KĀTJ. ÇR. 21,2,5. PĀR. GRHJ. 1,11. M. 4,189.221. RAGH. 3,26. ऋ-
म० BUĀG. P. 3,31,27. त्वचेवाह्निर्विमुच्यते M. 2,79. 11,228. ÇĀK. 170. त्व-
क्केशबालरोमाणि (अश्वस्य) Cit. beim Schol. zu ÇĀK. 6,5. मृगस्य R. 3,49, 9. गर्दभ० Verz. d. Oxf. H. 98,a,1. त्वचं स मेध्यां परिधाय रौरवीम् RAGH. 3,31. die Rindshaut, auf welcher der Soma ausgeschlagen wird: ऋ-
द्रयस्त्वा वप्सति गौरधिं त्वचि RV. 9,79,4. 65,25. 66,29. 70,7. 3,21,5. VS. 19,82. मन्वे शासद्व्रतात्त्वचं कृत्वा मन्वेद्यत् die schwarze Haut so v. a. den schwarzen Mann RV. 1,130,8. Haut so v. als Schlauch, von der Wolke: दस्मो हि ष्मा वृषाणि पिन्वसि त्वचम् 129,3. 9,74,5. die sieben Häute des Embryo सु०. 1,326,2. तनुत्वक्का 264,2. — 2) Decke überh. z. B. Pferddecke; Oberfläche (der Erde, der sie bedeckende Graswuchs); Rinde VS. 7,47. य ऋञ्जा मर्ह्यं मामहे सह त्वचा किंरूपया RV. 8,1,32. स ईं मृगो ऋष्यो वनर्गुरूपं त्वच्युपमस्यां नि धायि 1,145,5. भूम्या उक्तेव चि त्वचं बिभेद 10,68,4. AV. 6,21,1. यो ऋस्याः पृथिव्या-
स्त्वचि निवर्तयत्येषांघीः TBr. 1,5,5,4; vgl. VS. 1,14. 4,30. Rinde von Pflanzen AK. 2,4,1. H. 668.1121. H. a.n. MED. सु०. 1,4,21. 133,13. 160,16. 2,97,19. RAGH. 2,37. 17,12. KUMĀRAS. 1,7. VARĀH. BRH. S. 45,

41. 80(79),2. धान्य० AK. 2,9,22. des Puroḍāça VS. 1,22. schwarze Decke so v. a. Finsterniss, Dunkel: इन्द्रद्विष्टामपे धमन्ति मायया त्वचम-
सिक्कां भूमिना दिवस्परि RV. 9,73,5. 41,1. schützende Bedeckung, Schild u. s. w.: उत त्वचं ददतो वासंसातो पिप्रीहि मघः सुषुतस्य चोरोः 5,33,7. — 3) Cassia-Rinde Trik. MED. zur Bereitung von Wohlgerüchen verwendet VARĀH. BRH. S. 76,12. 18.30.38. — 4) Zimmet VJUTP. 135. Zimmetbaum RĀGĀN. im ÇKDR. — 5) myst. Bez. des Buchstabens य Ind. St. 2,316. — Vgl. सूर्य०.

2. त्वच्, त्वचति bedecken Dhātup. 28,18. — Wohl nur eine zur Erklärung von त्वच् Haut gebildete Wurzel.

त्वच 1) n. = त्वच् Haut; Rinde DhAR. im ÇKDR. त्वचेष्टितमस्थिपञ्ज-
रम् UḠḠVAL. zu UṆĀDIS. 2,63. am Ende eines adj. comp.: मृदुत्वच (वि-
त्तु) HARIV. 10425. मुक्तात्वच इवारगः MBu. 12,9048. → 2) n. Zimmet VJUTP. 135. सु०. 2,248,7. Zimmetbaum RĀGĀN. im ÇKDR. वनानि च मुग्ग्याणि कक्कोलानां त्वचस्य च R. 3,39,22. — 3) n. Cassia-Rinde AK. 2,4,4,22. DhAR. im ÇKDR. — 4) f. ऋ Haut ÇABDAR. im ÇKDR. — Vgl. गुडत्वच, तनुत्वच.

त्वचन (von त्वच्यु) n. das Umlegen eines Felles Dhātup. 17,13.

त्वच्यु (von त्वच्, त्वच), त्वचयति ein Fell umlegen (त्वचं ग्रह्) P. 3,1,25. VOP. 21,17.

त्वचम् am Ende von comp. = त्वच्; s. स०, सूर्य०, किरण्य०.

त्वचस्य (von त्वचम्) adj. in der Haut befindlich: यद्म AV. 2,33,7.

त्वचापन्न n. = त्वकपन्न Cassia-Rinde ÇABDAR. im ÇKDR.

त्वचिष्ठ (von त्वच्) adj. (superl. zu त्वग्वत्) eine vorzügliche Haut habend P. 5,3,65, Sch. 6,4,163, Sch. — Vgl. त्वचीयम्.

त्वचितार (त्वचि, loc. von त्वच् + सार) m. = त्वक्सार Rohr P. 6,3,9, Sch. AK. 2,4,5,26. H. 1153.

त्वचिसुगन्धा (त्वचि + सु०) f. Kardamomen HAR. 97.

त्वचीयम् (von त्वच्) adj. (compar. zu त्वग्वत्) eine vorzüglichere oder eine vorzügliche Haut habend P. 5,3,65, Sch. 6,4,163, Sch. — Vgl. त्वचिष्ठ.

त्वच्य (wie eben) adj. der Haut zuträglich सु०. 1,182,13. 201,13.

त्वञ्च, त्वञ्चति = 2. तञ्च gehen, sich bewegen Dhātup. 7,10. त्वनक्ति = 1. तञ्च zusammenziehen KAVIKALPATARU im ÇKDR.

त्वत् abl. von 1. त्व und zugleich Stellvertreter des einfachen Stammes am Anf. von comp. Die indischen Grammatiker schreiben त्वद् (wie मद्, ष्मद्, युष्मद्; wohl wegen तदीय, मदीय u. s. w.); vgl. P. 7,2,86.98. त्वक् schmeichelndes demin. von त्वत्: त्वक्पितृक P. 1,1,29, Sch. — Vgl. त्वकत्.

त्वक्त (त्वत् + क्त) adj. 1) von dir gemacht, — verfasst: रामायणाक-
द्या R. 1,2,40. — 2) nach dir gemacht: नामन् R. 1,44,47.

त्वत्तन (von त्वत्) dein Bereich so v. a. du: त्वत्तनद्वि मेदमीदृगुपागात्
von dir aus PARĀV. BR. 14,6.

त्वत्तर compar. von त्वत् P. 7,2,98, Sch.

त्वद् s. u. 3. त्व und त्वत्.

तदीय (von त्वत्) adj. dein, der deinige: आवितश्च मया वाक्यं तदीयं सः N. 18,3. इदं चैव क्यज्ञानं तदीयं मयि तिष्ठति 25,13. तदीयो ऽहम् HARIV. 7082. KULL. zu M. 7,91. R. 1,45,24. RAGH. 3,50. VIKR. 11,17.